

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Пещера, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, I НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанаска Ст. Павлова-Стоименова

при участието на секретаря Севделина М. Пенчева
като разгледа докладваното от Атанаска Ст. Павлова-Стоименова
Административно наказателно дело № 20215240200106 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Т.Е.С“ ЕООД, ЕИК 2, село П. ул." Ч г" № 15, представлявано от Г.С. - Управител, против Наказателно постановление № 13-002587/28.04.2021г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Пазарджик, с което на основание чл. 414,ал.3 и чл. 416 ал. 5 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 1600 / хиляда и шестстотин / лева.

В депозираната жалба се навеждат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на НП. Оспорва се материалната компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Твърди се, липсвало описание на нарушението, както и обстоятелства и време на извършване на нарушението. Твърди и че са нарушени разпоредбите на чл. 40,чл.42, чл. 43 и чл. 52 ал. 4, чл. 5 7ал.1 т.5 и т.6, чл. 28 от ЗАНН, като и че не бил съставен КП в деня на проверката Твърди, че се касае и за маловажен случай. Иска се неговата отмяна. Ангажират доказателства и претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Т. , поддържат жалбата против издаденото НП..

Ответникът по жалбата, редовно призован, изпраща представител –

юрк. М.Ш.. Подробно се поддържа тезата, че НП е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Ангажират доказателства.

Съдът, като съобрази доводите изложени в жалбата и събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, изхожда от надлежна страна /санкционираното лице/. Разгледана по същество същата е основателна.

На жалбоподателя е съставен от Ст. Г. , ст. инспектор в Дирекция "Инспекция по труда" със седалище Пазарджик АУАН № 13-002587 на дата 26.01.2021г. за това „Т.е" ЕООД, с. П. ЕИК 2, в качеството си на работодател по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда на 23.11.2020г., около 11:40 часа на обект „Вилни сгради", намирайки се в к.к. "Цигов чарк", местност „Пущек", УПИ I-15, 285, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови отношения, а именно сключване на писмен трудов договор с лицето К. Ж. ДЖ., ЕГН ***** - „общ работник". К. Ж. ДЖ., ЕГН *****— е установен в съвместна проверка с ОД МВР на 23.11.2020г. около 11.40 часа в обекта на контрол . Лицето собствено ръчно попълва и подписва декларация , в която декларира елементи на трудово правоотношение , а именно длъжност- „помощник“, работно време – 8 часа, почивни дни „събота и неделя".

Нарушението е извършено на 23.11.2020г г., при извършена проверка на място в обекта на контрол „Вилни сгради", намирайки се в к.к. „Цигов чарк", община Батак, местност „Пущек", УПИ I-15, 285, стопанисван от „Т.е" ЕООД, когато лицето е заварено да престои труд – сглобяване на дървени конструкции на вилна сграда, облечено с тъмносиньо работно облекло.

Нарушението е констатирано на 07.12.2020г. при преглед на фирмената документация, изискана с призовка на осн. чл. 45ал.1 АПК, когато до приключване на проверката не е представен писмен трудов договор за лицето, за същото е представен граждански договор от 22.11.2020г.

С това „Т.е" ЕООД е нарушил: чл.62, ал.1 от Кодекса на труда, във връзка с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда.

Депозирано е писмено възражение от жалбоподателя в законовия срок.

Въз основа на Акта е издадено и оспорваното НП, с което на жалбоподателя на основание чл. 414, ал. 3 в от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 1600 лв.

Приет е граждански договор /л.10/ К. Ж. ДЖ., ЕГН ***** от дата 22.11.2020г. с предмет отливане на бетонови основи с армировка на обект Цигов чарк. Договорено е възнаграждение в размер на 600 лева. Приет е протокол за приети СМР между дружеството жалбоподател и К. Ж. ДЖ. / л.32/ относно приемане на горните обекти предмет на гражданския договор.

Приети са Протокол от извършена проверка №ПР 2034774/26.01.2021 за извършена проверка на 23.11.2020г. и на 26.01.2021г. в който се установява, че на 23.11.2020г. при проверка в обект на контрол „Вилни сгради“, находящ се в к.к. „Цигов чарк“, община Батак, местност „Пущек“, УПИ I-15, 285, стопанисван от „Т.е“ ЕООД, когато лицето К. Ж. ДЖ. е заварено да престира труд - сглобяване на дървени конструкции на вилна сграда, облечено с тъмносиньо работно облекло.

Приети са служебна бележка и извадка от книгата за инструктаж, от които е видно че лицето Д. е било инструктирано на 22.11.2020г.

Приети са ведомости за извършени авансови плащания по чл. 43 от ЗДДФЛ, както и поименен списък на лицата за които се дължат, както и преводно нареждане в полза на НАП от дата 23.12.2020г.

Приета е по делото сметка за изплатени суми по чл.45 ал. 4 от ЗДДФЛ от дата 29.12.2020г.

Приеха се по делото Заповед № 3-0058/11.02.2014г на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и Заповед № ЧР-699/19.03.2018г. , от които е видно, че наказващия орган и актосъставителят са компетентни да издадат оспорваното НП и Акта за установяване на административно нарушение.

Приета е по делото декларация по чл. 402 от КТ, в която К. Ж. ДЖ., ЕГН ***** собственоръчно е написал единния граждански номер, че работи във в ТТ. на Цигов чарк от 23.11.2020г. ,като „помощник“ с работно

време от 8,00 часа, почивка събота и неделя, и без възнаграждение, нито допълнително .

Разпитаният по делото актосъставител Ст.Г. и св. В. В. излагат идентични показания. Св. Г. депозира показания в съответствие с АУАН. Пояснява че проверката е била извършена в присъствие на представител на жалбоподателя, но имало друго лице което имало трудов договор с него.

Свидетелят К. Д., депозира показания, че работи при жалбоподателя на граждански договор, материалите били на обекта, не е имало лице което да им казва как да работят и какво да правят. Договорили общо възнаграждение и работили около една седмица, след което приключили.

При съвкупна преценка на събраните по-горе доказателства от фактическа страна Съдът намира, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила поради следното :

Актът за установяване на административно нарушение съдържа противоречива информация относно това какво всъщност са установили проверяващите- веднъж се сочи че лицето Д. е „общ работник“, а след това че е „помощник“. От разпита на актосъставителя Г. и св. В. това обстоятелство не се изясни.

На първо място в декларацията по чл. 402 от КТ лицето Д. не е посочило че работи по трудов договор както и че получава трудово възнаграждение. В попълнената от него декларация липсва подобно отбелязване.

На следващо място от декларираното в тази декларация не става ясно , дали се касае за елементи на трудов договор- извършване на конкретна работа, работно време, възнаграждение, почивки, което не би могло да се предполага нито от наказващия орган , нито от въззивната инстанция.

В подкрепа на извода че договорът не би могъл да се определи като трудов, са и приобщените писмени доказателства от които става ясно, че лицето е самоосигуряващо се, заплатен е данък върху доходите на лицето след приключване на работата му, както и същата е приета с нарочен

протокол.

Предвид на което не би могло да се установи по какъвто и да било категоричен начин, че именно завареното лице е полагало трудова дейност, и то при дружеството жалбоподател. Самата декларация по чл. 402 от КТ не представлява абсолютно доказателство удостоверяваща наличието на трудово правоотношение. Отделно от това Декларацията по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, попълнена и подписана от св. Д., не може да се кредитира като годно доказателство, тъй като същата представлява предварително изготвена бланка, в която са посочени основните елементи от съдържанието на трудовото правоотношение, а не е декларация в свободен текст. По своя характер подписаната от св. Д. декларация представлява частен свидетелстващ документ, поради което ако и да представлява допустимо в административното производство доказателство съгласно чл.43 от АПК във вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ, тази декларация не притежава обвързваща материална доказателствена сила и съответно не е достатъчна за доказване при условията на пълно главно доказване на характера на съществуващото към момента на проверката правоотношение между Д. и ТТ. -1 ЕООД./Решение №100 от 06.01.2021 по адм. д. №2894/2020 на ВАС/.

Наред с изложеното от показанията на св. Д. се установи и че материалите на обекта им били предварително осигурени, което не променя извода, че в случая се касае за договор за изработка. Трудовият договор задължава наетото лице да предоставя своята работна сила при спазването на определена трудова дисциплина, а работодателят - да осигурява безопасни условия за изпълнението на поставените задачи и да заплаща договореното трудово възнаграждение- т.е. място на работа, работна сила, работно време, почивки, възнаграждение. Предвид на което съдът намира, че не се доказва наличието на елементи на трудово правоотношение.

Мотивиран от горното настоящия състав счита, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила , водещи не само до невъзможност на жалбоподателя да разбере за какво нарушение е привлечен , но и да ангажира адекватно защитата си.

За пълнота , следва да си отбележи , че неоснователно е възражението на защитата, че не са спазени процесуалните срокове за съставяне на АУАН и

НП. Същите са издадени в предвидените за това срокове. Неоснователно е и възражението че акта и НП са издадени от некомпетентни лица предвид събраните по делото писмени доказателства.

Ето защо Съдът счита, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Наказващият орган следва да бъде осъден да заплати сторените разноси на жалбоподателя в размер на 400 лева адвокатско възнаграждение , като е направено възражение за прекомерност на исканите разноси, съгласно разпоредбите на чл. 18 ал. 2 във вр. чл. 7 ал. 2 т. 2 от НМРАВ минималното такова е 342 лева, поради което е налице прекомерност на адвокатското възнаграждение дори напротив Ето защо следва да се присъдят разноси в размер на 342 ,00лева в тежест на наказващия орган

Воден от горното и на основание чл.63ал.1 ЗАНН Пещерският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 13-002587/28.04.2021г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Пазарджик, с което на „Т.Е.С“ ЕООД, ЕИК 2, село П. ул." Ч г" № 15, представлявано от Г.С. - Управител, основание чл. 414,ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1600 / хиляда и шестстотин / лева.

ОСЪЖДА ИА, „Главна инспекция на труда“ гр. София, да заплати на „Т.Е.С“ ЕООД, ЕИК 2, село П. ул." Ч г" № 15, представлявано от Г.С. - Управител, разноси в размер на 342,00 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____